

El Vot de Vila a Blanes

La Revolució Francesa creà una situació molt tensa entre Espanya i França, que s'agreujà, sobretot, en el moment en què els extremistes van guillotinar la família reial. La dinastia francesa i l'espanyola estaven emparentades i, per tant, Espanya no trigà a declarar la guerra al país veí. Aquest enfrontament és conegut amb el nom de «Guerra Gran». Les primeres accions bèl·liques foren favorables als espanyols, però aviat es girà la truita i els soldats francesos anaren conquerint territori català, sembrant el terror. Era l'any 1794. La gent de Blanes, atemorida pel que sentien explicar d'altres llocs, es veia incapaç de resistir davant les tropes de la Revolució. Van recórrer a demanar la intervenció divina. I així va sorgir el Vot de Vila, en prometre a la Mare de Déu del Vilar que, si lliurava la població

del vandalisme dels francesos, cada any, a perpetuïtat, anirien al santuari a celebrar ofici solemne i la diada seria declarada festiva. La promesa es va fer el 3 de desembre de 1794 i la primera vegada que es va complir fou el 24 d'octubre de 1795. Des de llavors Blanes ha anat renovant, cada any, el vot. Fins i tot en temps de la Guerra Civil (1936-1939) es va portar a terme d'una manera dissimulada, mitjançant devots que, per camins diversos i fingint que havien sortit a buscar bolets, van confluïr a les portes de l'ermita del Vilar, llavors destruïda pels iconoclastes.

Hem entrat, doncs, dins del període del bicentenari d'aquests fets –de la promesa i de l'alliberament miraculós– i tant l'Ajuntament de Blanes com l'Obreria del Vilar han programat una sèrie d'actes, ja de bon començament, perquè la celebració fos ben digna. I perquè tothom entengués bé el motiu de les festes i del mateix aplec de cada any –l'anomenat Aplec de Sant Rafel– s'ha editat un llibret amè i entenedor, escrit per Jesús Crous i Collell, que fou presentat el dia 23 d'octubre a la sala de sessions de l'Ajuntament, pel rector del santuari, mossèn Fèlix Mussoll i Segura i el propi autor, en presència del Consistori, presidit per l'alcaldesa M. Dolors Oms.

El llibre, titulat *Santuari de la Mare de Déu del Vilar de Blanes*, fa una síntesi de la història del santuari seguint les informacions que va donar al seu moment el notari i historiador Josep Maurí, autor del primer llibre dedicat al Vilar,

El besamans a la Verge del Vilar va cloure la renovació del Vot de Vila.

interessant i ben fet. L'obra de Maurí, però, recollia la història fins al 1951. Jesús Crous l'ha ampliat fins al moment present i n'ha precisat detalls d'etapes anteriors, redactant el treball de manera que servís per a la finalitat perseguida. Ha posat especial èmfasi en destacar les festes de la coronació de la Verge, en 1955 i d'altres esdeveniments lligats a l'ermita blanenca. És, en resum, un llibre que incita a mantenir la fidelitat a un dels llocs més carismàtics per als blanencs i a tot el que representa.

El mateix dia de la presentació del llibre, una hora més tard, es va inaugurar a la sala municipal de sobre l'antic Casino dels Terrassans, una exposició de fotografies de la Coronació de la Verge del Vilar (1955), del XXV Aniversari de la Coronació (1980) i del Vot de Vila (1983) i de la col·lecció de goigs del Vilar, de Domènec Valls, completíssima i molt il·lustradora dels canvis haguts al llarg dels temps.

A dos quarts de set de la tarda d'aquest mateix diumenge 23 d'octubre, a l'església parroquial de Santa Maria, se celebrà un concert de goigs de diversos santuaris de la diòcesi de Girona, a càrrec del Cor

El porxo i la placeta del santuari es van convertir en una ampliació del temple.

Parroquial Llagosterenc, sota la direcció del mestre Francesc Figueras.

El compliment del vot s'escaigué,enguany, el dia 30 d'octubre. El dissabte abans, però, una audició de sardanes a

la plaça dels Dies Feiners, al voltant del migdia, i unes solemnes vespres en honor de la Mare de Déu, a l'església parroquial de Santa Maria, amb intervenció de la coral Capella de Santa Cecília, a dos quarts de nou del vespre, van recordar als blanencs l'efemèride de l'endemà.

El diumenge dia 30, el santuari del Vilar es va omplir de gom a gom ja molt abans de

l'hora. El porxo i la placeta del davant es van convertir en una ampliació del temple, amb restos de cadires plegables que aviat foren igualment ocupades. I, a l'hora en punt, la presència del senyor Bisbe, de diversos preveres de la localitat, del Consistori i de l'Obreria del

Vilar, va materialitzar l'acte més important. Abans de començar l'ofici, l'alcaldesa de Blanes va llegir l'antic Vot de Vila, el sentit del qual fou valorat en l'homilia del bisbe Camprodon. Després, el cant dels goigs i un inacabable besamans a la Verge.

Acabada la cerimònia, l'Esbart Joaquim Ruyra, que ja havia participat en moltes feines d'embelliment i ornamentació del santuari, va ballar la seva versió de l'anomenada «Dansa de les almorratxes» que, segons sembla, s'havia ballat antigament també davant l'ermita.

Tot seguit, la cobla Blanes Orquestra va oferir una audició de sardanes a l'era i tots els assistents van disposar, després, d'un dinar fred, la distribució del qual va estar excel·lentment organitzada.

A mitja tarda, la funció mariana adient i el cant del Tedeum van significar el comiat dels blanencs i d'altra gent de la comarca a la Mare de Déu del Vilar, i la cloenda dels actes que, aquest any, han anunciat als quatre vents el Segon Centenari del Vot de Vila (1794-1994).

JOAN DOMÈNECH

Un llibret amè i entenedor.